

Mål C-197/08

Europeiska kommissionen

mot

Republiken Frankrike

”Fördragsbrott — Direktiv 95/59/EG — Andra skatter än omsättningsskatter som påverkar förbrukningen av tobaksvaror — Artikel 9.1 — Frihet för producenter och importörer att bestämma högsta detaljhandelspris för sina produkter — Nationella bestämmelser i vilka föreskrivs ett lägsta detaljhandelspris för cigaretter — Nationella bestämmelser enligt vilka försäljning av tobaksvaror till ett pris med karaktär av specialerbjudande, som strider mot mål avseende folkhälsan är förbjuden — Begreppet ’nationella bestämmelser om övervakning av prisnivåer eller efterlevnaden av påbudna priser’ — Berättigande — Skydd för folkhälsan — Världshälsoorganisationens ramkonvention om tobakskontroll”

Förslag till avgörande av generaladvokat J. Kokott föredraget den
22 oktober 2009 I - 1602
Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 4 mars 2010 I - 1623

Sammanfattning av domen

*Bestämmelser om skatter och avgifter — Harmonisering av lagstiftning — Andra skatter än omsättningsskatter som påverkar förbrukningen av tobaksvaror
(Rådets direktiv 95/59, i dess lydelse enligt direktiv 2002/10, artikel 9.1)*

En medlemsstat, som antar och bibehåller ett system med lägsta detaljhandelspris för cigaretter som har släppts för konsumtion i denna stat och ett förbud mot att sälja tobaksvaror "till ett pris med karaktär av specialerbjudande, som strider mot mål avseende folkhälsan", åsidosätter sina skyldigheter enligt artikel 9.1 i direktiv 95/59 om andra skatter än omsättningsskatter som påverkar förbrukningen av tobaksvaror, då detta system inte medför att det, i samtliga fall, kan uteslutas att det lägsta pris som föreskrivs kan innebära att den konkurrensfördel för vissa producenter eller importörer av tobaksvaror som kan följa av lägre självkostnadspriser undergrävs. Ett sådant system, i vilket lägsta pris fastställs med hänsyn till genomsnittspriset på marknaden, kan leda till att prisskillnader mellan konkurrerande varor försvinner och att priserna anpassas efter den dyraste varan. Det nämnda systemet innebär därmed att producenternas och importörernas frihet enligt artikel 9.1 andra stycket i direktiv 95/59, att bestämma de högsta detaljhandelspriserna för sina varor, undergrävs.

detaljhandelspris som har bestämts fritt av producenterna eller importörerna överskrids.

Världshälsoorganisationens ramkonvention om tobakskontroll saknar betydelse för bedömningen av huruvida ett sådant system är förenligt med artikel 9.1 i direktiv 95/59. De kontraktsslutande staterna åläggs nämligen inte några konkreta förpliktelser avseende prispolitik för tobaksvaror genom denna konvention, i vilken det endast anges möjliga handlingsalternativ för att ta hänsyn till nationella hälsomål om tobakskontroll. I artikel 6.2 i denna konvention föreskrivs således endast att de kontraktsslutande staterna antar eller bibehåller åtgärder "som kan innefatta" att genomföra en skattepolitik och, "i förekommande fall", en prispolitik för tobaksvaror.

Ett sådant system med lägsta priser omfattas inte heller av undantaget i artikel 9.1 tredje stycket i nämnda direktiv, då de aktuella nationella bestämmelserna inte syftar till att förhindra vare sig prisökningar eller minskade skatteintäkter till följd av att det högsta

Medlemsstaterna kan slutligen inte åberopa artikel 30 EG som grund för att åsidosätta artikel 9.1 i direktiv 95/59 i syfte att skydda människors hälsa och liv. Artikel 30 EG kan nämligen inte förstås så, att åtgärder av annat

slag än de kvantitativa import- och export-restriktioner och de åtgärder med motsvarande verkan som avses i artiklarna 28 EG och 29 EG skulle vara tillåtna.

tobaksmisbruk inom ramen för skyddet av folkhälsan.

Direktiv 95/59 hindrar emellertid inte medlemsstaterna från att bekämpa

(se punkterna 41, 42, 44, 45, 49, 50 och 55 samt domslutet)